BASCHETUL sub reflector

Rezultatele diviziilor A și B

DIVIZIA A MASCULIN. Rapid București — Universitatea Timișoara 95—75 (44—30), Dinamo București—Politehnica București 88—74 (45—35), Steaua — I. C. F. 72—65 (36—31), Universitatea Cluj — Crișul Oradea 83—57 (43—34), Politehnica Galați — Politehnica Iași 101—66 (34—32), Comerțul Tg. Mureș — Farul Constanța 63—56 (30—23).

DIVIZIA B FEMININ, (ultima etapă a turului): Universitatea Iași — Școlarul București 62—91 (31—29), Universitatea Timișoara — Politehnica Brașov 61—55 (25—27), Arhitectura București — Școala sportivă nr. 1 București 43—47 (16—24, 40—40), Universitatea București — Viitorul Dorohoi 47—72 (21—30), I.C.F. — Pedagogic Bacău 40—44 (16—28), Spartac Salonta — Medicina Tg. Mureș 53—42 (20—21), Medicina Cluj — Voința Tg. Mureș 48—53 (26—25), Școala sportivă Brașov — Școala sportivă Craiova 48—47 (28—23), Pedagogic Constanța — Olimpia T. V. București 48—33 (23—18).

Este tot ce ne poate oferi Dinamo ?...

Simbătă după-amiază, baschetbaliștii de la **Dinamo București** au cules cea de a 10-a victorie consecutivă, întrecînd Politehnica București cu 88—74. La ora actuală, echipa din Ștefan cel Mare se află cu cel puțin un cap peste adversarele sale din campionatul țării, avînd șanse mari de a reintra în posesia titlului.

Mulți, poate, ar fi înclinați să creadă că încadrarea lui **Radu Diaconescu**, baschetbalist cu multă fantezie, dar din păcate prea puțin util jocului colectiv, a determinat saltul dinamoviștilor spre vîrful piramidei. Adevărul este însă — și cei care au urmărit jocul echipei în ultimii ani pot certifica — că cvintetul major al formației dirijate de **Dan Niculescu** a ajuns, în fine, la maturitate. O maturitate fizică, tehnică și, într-o oarecare măsură, tactică. Cu aceste atuuri nici nu le-a fost prea greu dinamoviștilor să domine într-o competiție, al cărei nivel este îngrijorător de scăzut.

Îi poate satisface totuși pe **Albu** și coechipierii săi faptul că în țară nu au — cel puțin în momentul de față — un candidat serios în lupta pentru supremație? În nici un caz. Aspirațiile lor sînt mult mai mari. De altfel, actuala ediție a **„Cupei cupelor"**, în care ei sînt angajați, le oferă posibilitatea unei și mai puternice afirmări. Dar pentru a deveni o echipă mare, adulată de public și respectată de adversarii mai bine cotați pe plan continental, Dinamo mai are de trecut prin cîteva porți greu plasate pe povîrnișul care duce spre perfecțiune.

Nimeni nu contestă valoarea individuală ridicată a cîtorva din componenții „5"-ului de bază. Ei bine, cei mai periculos adversar al bucureștenilor sînt... tocmai aceste valori care strălucesc în baschetul românesc și — de ce n-am spune-o — dețin o ridicată cotă internațională. Fiecare luați în parte, **Albu, Diaconescu, Novac, Viciu** și chiar **Cernea** sau **Dragomirescu** pot decide singuri — prin calitățile de care dispun — soarta unui meci dificil. Dar baschetul este prin excelență un joc colectiv, în care fiecare element prezent în întrecere constituie o rotiță a unui angrenaj bine stabilit.

Departe de a pleda împotriva personalității în joc, necesară oricărui baschetbalist, indiferent de postul în care joacă, sîntem nevoiți însă să recunoaștem că dacă această echipă ar acționa ca un tot unitar, renunțînd la o serie de performanțe pur individuale, randamentul ei ar fi cel puțin îndoit. Ne-am convins de acest lucru nu numai simbătă după amiază, cînd dinamoviștii au avut în fată un partener de întrecere, care s-a prezentat surprinzător de modest, dar și cu ocazia altor meciuri din acest sezon, cînd **Albu, Novac** sau **Diaconescu** și-au asumat (cu succes) dreptul rezolvării unor situații, de o manieră pur individuală. Dar, există o vorbă din bătrîni: „ulciorul nu merge de multe ori la apă..."

Adrian VASILIU

ACTUALA FORMULĂ A CAMPIONATULUI ESTE DEPĂȘITĂ

S-a încheiat turul unui nou campionat al țării (al 18-lea) și prea puține sînt razele de speranță care se profilează la orizont. Întrecerile — în marea lor majoritate — continuă să poarte amprenta mediocrității. În lupta pentru titlu — eternele rivale, Dinamo și Steaua; în schimb, la subsolul clasamentului, o bătălie disperată pentru evitarea retrogradării. Contribuie într-un mod corespunzător actuala formulă a campionatului la progresul baschetului românesc?

Categoric nu, și această părere este împărtășită de numeroși specialiști și antrenori din țară. De mai mulți ani este cît se poate de vizibil că numărul echipelor de o valoare îndoielnică, care activează în prima divizie, depășește cu regularitate pe cel al formațiilor solide, cu o evidentă preocupare pentru această competiție. Și atunci, de ce sîntem puși în situația ca de la an la an să urmărim aceeași tradițională formulă de campionat, cu tur-retur pentru 12 formații?

Părerea noastră este că adoptarea unui sistem de campionat cu 6 sau maximum 8 echipe în prima divizie, și alte două serii de cîte 8 sau 10 formații în divizia secundă ar corespunde mai bine actualului stadiu de dezvoltare. Totodată, programarea diviziei A în patru tururi ar oferi jucătorilor noștri fruntași posibilitatea unui număr sporit de confruntări, mărind perioada angrenării lor într-o activitate regulată. Iată cîteva propuneri care ar putea constitui obiectul preocupărilor federației noastre de specialitate.

I

I.C.F. REDIVIVUS

Multă bucurie ne-a produs meciul **Steaua**—I.C.F. Am urmărit cu atenția încordată, de la primul pînă la ultimul fluier al arbitrilor, un spectacol excelent, o adevărată partidă de baschet. În plus, am putut reține că la cele cîteva echipe de valoare de care dispunem s-a mai adăugat una: cea a studenților de la Institutul de cultură fizică.

Cum a revenit I.C.F.-ul, după aproape 15 ani, printre protagonistele campionatului? În primul și în primul rînd datorită pasiunii, ambiției, maestrului emerit al sportului Mihai Nedef. Plecat acum doi ani de la Steaua, el ne-a mărturisit că dorește să reînvie gloria de altă dată a baschetului icefist (la care, cu ani în urmă, Nedef a avut o contribuție esențială). În scurt timp, a format un nucleu de jucători de valoare medie, cu care a alcătuit o ECHIPĂ. A promovat foarte repede în divizia A, unde, în primul an, a avut drept obiectiv (fapt normal dacă ținem seama de fragezimea formației) evitarea retrogradării. Acum, cu un lot evident mai valoros, dar și cu o concepție de joc modernă, în care presingul constituie o armă deosebit de eficace, I.C.F.—ul a devenit o echipă redutabilă, solidă, capabilă să realizeze performanțe remarcabile. Unii tehnicieni critică faptul că Mihai Nedef mai joacă și că acordă credit prea mult baschetbaliștilor experimentați, în fața celor tineri. Ceea ce este adevărat, dacă ne amintim de unele întîlniri mai ușoare, în care tineretul putea fi rodat mai mult. Cînd este vorba, însă, de partide cu adversari puternici, prezența în teren a celor experimentați devine mai utilă.

Steaua nu mai este ce a fost. Lotul a crescut ca medie de înălțime, dar valoarea tehnică individuală este, evident, sub cea a vechilor echipieri. Doar Nosievici se dovedește apropiat lui Folbert, Fodor și Niculescu; Barău, Savu și Gheorghe sînt doar realizatori (și nu întotdeauna), ceea ce nu este de ajuns. Cît de insuficientă este pregătirea lor tehnică și tactică individuală, am constatat simbătă, cînd steliștii nu au fost în stare să facă față presingului aplicat de I.C.F. La Steaua trebuie făcut ceva pentru ca echipa să redevină ce a fost

În încheiere, despre arbitraj. Cînd s-a încheiat meciul, i-am văzut pe Dan Chiriac și C. Armășescu semnînd foaia oficială. A fost singurul moment în care i-am remarcat. Ceea ce înseamnă că maniera lor de a conduce jocul a fost perfectă, că au fluierat numai cînd era cazul. Arbitrajul lor a fost o lecție.

Să reamintim rezultatul final: Steaua — I.C.F 72—65.

D. STANCULESCU

JECKELI — jucătorul turului

Eckerhardt Jeckeli (22 ani, 1,95 m) — coșgeterul Politehnicii București.

Cînd a venit de la Mediaș, în 1963, înscriindu-se la cursurile Institutului Politehnic, aveam în față un tînăr înalt, dar firav, cu o mare pasiune pentru jocul pe care-l îndrăgise și o voință de oțel. Poseda doar noțiunile elementare oferite cu multă dărnicie de primul său antrenor, **Ștefan Stoian**, și o înnăscută parcă dexteritate în aruncarea la coș. A fost repede remarcat și aliniat în rîndurile

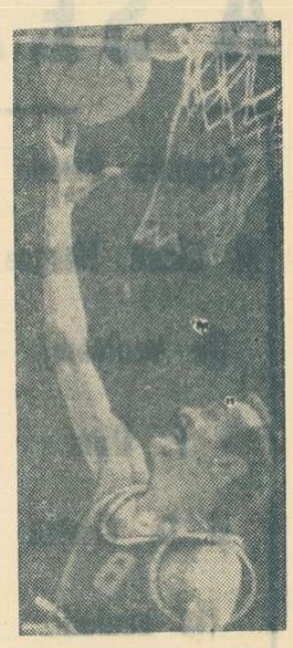

celui mai valoros team studențesc al Capitalei: Politehnica.

Ascensiunea sa a fost extrem de rapidă. În 1965, într-un meci cu Bulgaria, avea să îmbrace pentru prima oară tricoul național, iar de atunci și pînă în prezent a mai totalizat încă 48 de selecționări în reprezentativă. Calitățile sale de perfect coechipier și precizia deosebită în aruncările din săritură l-au impus în acest sezon în mod deosebit. Fapt pentru care — în unanimitate — redactorii ziarului nostru îi atribuie titlul de: JUCĂTORUL TURULUI !

Vă propunem lotul național

Albu, Novac, Cernea, Diaconescu, Dragomirescu (Dinamo București), **Nosievici, Novacek** (Steaua), **Tarău** (I.C.F.), **Czell** (Rapid), **Jeckely, Popa** (Politehnica București), **Rühring, Vizi** (Universitatea Cluj), **N. Ionescu** (Universitatea Timișoara), **Chivulescu, Ioneci** (Politehnica Galați).

Protejat de Predulea, rapidistul Radu Popovici aruncă la coș. (Rapid — Universitatea Timișoara 95—75)

Foto: A. Neagu

Clujenii au învins comod

CLUJ, 7 (prin telefon). Public, circa 300. Raportat la capacitatea tribunelor sălii sporturilor, foarte puțin. Spectacol, obișnuit. Cînd și cînd, cîte o replică strălucitoare datorită „bătrînului" Vizi sau conducătorului de joc Rühring. În rest, joc static, cu acțiuni șablon, cîte un sprint al clujenilor în momentele de derută ale orădenilor și, din nou, acalmie. Corăbiei Universității îi lipsește catargul principal: Horia Demian. Înlocuitorii, Stăvariu și Ronai, talentați, dar cam fragili. O surpriză plăcută, Simon, dezinvolt, cu precizie în aruncări. Păcat că a fost folosit prea puțin. Oaspeții, cu un Hofman cu kilograme în plus și o serie de elemente noi, au luptat cu mult curaj. Dar numai cu curajul și cu... multe lipsuri la capitolul tehnică și tactică, nu rezișți. Bătăioși, orădenii au fost cei care au atacat la început și au condus cu 2—0, 4—2 și 7—4. La scorul de 8—8 (min. 6), clujenii sprintează sec prin trei contraatacuri realizate de Vizi și Simon, se desprind și nu mai cedează conducerea. Punctul cheie l-a constituit turesul dintre minutele 23 și 32 cînd, de la 47—40, studenții au ajuns la 63—40. A fost sprintul cel mai spectaculos al meciului, subliniat cu aplauze. Ultimele minute, sub semnul egalității.

Scorul de 83—57 (43—34) a fost realizat de Rühring 17, Vizi 18, Bogdan 4, Geomoleanu 3, Stăvariu 4, Ronai 2, Kun 8, Prie 14, Simon 9, Ionescu 4 pentru Universitatea, respectiv Hofman 12, Bencze 12, Ghiță 2, Leitner 5, Compan 10, Căpitan 6, Sondi 10.

Bun arbitrajul prestat de M. Tănăsescu (București) și M. Mairan (Brașov).

Victor MOREA

Aurea mediocritas

Tg. Mureș, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). Radiografia meciului între deținătoarea lanternei roșii, Comerțul Tg. Mureș, și Farul Constanța (din periferia clasamentului) ar indica un joc „acceptabil" pentru poziția precară a ambelor formații, o confruntare competițională cu un profil normal. Mureșenii au debutat printr-un joc dezorganizat, lăsînd impresia că sînt înfricoșați de adversar. Miza victoriei cu orice preț să fi fost cauza? Cert este că oaspeții, cu veteranul Răducanu — 38 de ani, bravo lui! — în excelentă mină, au început curajos și printr-o suită de coșuri au continuat să dezechilibreze moralul echipei (antrenate cu atîtea necazuri de A. Madaras) min. 4: 6—1, min. 17: 23—20. De aci însă localnicii, bine îndrumați, aplică apărarea în zonă cu succes și în final de repriză, datorită unui mai mult calm, unei mai mari precizii în aruncări (la acest capitol laudă pentru tînărul Bara): 30—23 pentru Comerțul. Răsturnare definitivă de scor? Nu. Fiindcă o bună parte din repriza a doua aparține tot constănțenilor, datorită vervei conducătorului de joc, G. Leonte, ca și talentatului Spinu (39—36 în min. 29 pentru Farul). Spre sfîrșit, Răducanu se străduiește să mențină avantajul, dar ducînd mai mult singur greul luptei de sub panou (al doilea pivot principal, A. Popovici, n-a putut face deplasarea), cedează echipei adverse inițiativa. Astfel, Comerțul, din rîndurile căruia se desprind în această perioadă — prin eficacitate — Țedula, oarecum Heiaș, dar în mod deosebit „spiridușul" Matic adună puncte și... cîștigă: 63—56 (30—23).

Dar radiografia mai în adîncime a întîlnirii, cum se zice, tomografia ei, ce ne dezvăluie? Pe scurt: o victorie nu tocmai strălucită a gazdelor care s-au lăsat mult angrenate în jocul potolit al dobrogenilor, fără a folosi suficient pătrunderile, o nervozitate nejustificată și multe momente de cădere, de dezorientare. Lipsa de antrenament asiduu, conștiincios, își spune cuvîntul. Dar Farul? După noi, în condițiile actuale, de reintinerire a echipei și fără aportul unuia dintre pivoții principali, a dat o replică onorabilă.

Am părăsit sala I.M.F. din Tg. Mureș cu impresia unei dimineți irosite la un spectacol anodin al unor echipe ce mai au mult pînă să-și precizeze personalitatea.

N. MARDAN

O ECHIPĂ ÎN PROMENADĂ

GALAȚI, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). Previziunile s-au adeverit. Politehnica Galați a obținut pînă la urmă o victorie concludentă: 101—66 (34—32) în fața Politehnicii Iași. Spun pînă la urmă, deoarece, după primele 20 de minute de joc, elevii antrenorului Petrică Vasiliu aveau doar un coș mai mult decît colegii lor din Iași. Deși au aplicat presing pe tot terenul, gazdele n-au putut să se desprindă în prima repriză, deoarece au început jocul prea sigure de victorie. Este adevărat că în perioada respectivă și replica oaspeților a fost mai viguroasă.

În partea a doua a partidei, studenții gălățeni au privit cu alți ochi jocul și au reușit să-și sporească avantajul. Moraru a evoluat excelent, reușind să înscrie 40 de puncte. Alături de el, s-au mai remarcat Göntz și Baltag. După jocul practicat în acest meci de Moraru, consider că el ar putea fi privit cu mai multă atenție de selecționerii lotului republican.

Despre Politehnica Iași, nu putem afirma decît că ne-a lăsat impresia unei echipe în promenadă. Elocvent este și faptul că pe banca rezervelor ea nu a avut decît doi jucători de schimb. Restul persoanelor, în afara antrenorului (în ținută de stradă) nu făceau altceva decît să dea sfaturi. Mi s-a părut curioasă această optică a ieșenilor, mai ales că printre „spectatorii" de pe bancă am recunoscut și cîțiva jucători (printre care și pe Voroneanu) și, după toate aparențele, nici unul dintre acești plimbăreți nu părea accidentat.

Oare conducerea clubului ieșean are de cheltuit banii de deplasare pentru plimbări?

Cînd Covaci și Mihailiuc au fost descalificați pentru 5 greșeli personale, a avut cine să-i înlocuiască, dar cum încă doi ieșeni mai aveau cîte 4 faulturi nu vedem, în cazul descalificării lor, cine ar mai fi putut intra pe teren. Poate că ieșenii își permiteau să termine jocul și în 3 jucători?... Oricum valoarea lor tehnică nu le permitea acest lucru și cu atît mai puțin etica sportivă.

Au condus foarte bine arbitrii: V. Kadar (Tg. Mureș) și M. Cunicer (București).

Au marcat: Moraru 40, Göntz 14, Chivulescu 12, Baltag 9, Bejan 8, Ioneci 6, Samson 6, Debreczi 4 și Comăniță 2 pentru gazde, respectiv Mihailiuc 21, Chioreanu 14, Covaci 14, Dragomir 6, Scripcaru 6, Cornilă 4 și Neescu 1.

Paul IOVAN

Luptă la panou în partida Politehnica Galați — Politehnica Iași, desfășurată ieri în sala marelui port dunărean

Foto: V. Bageac

UN MECI MODEST, DAR CU MULTE COȘURI

Un meci modest, disputat într-o ambianță modestă. Rapid avea de refăcut prestigiul șifonat de faptul că deține ultimul loc dintre echipele bucureștene, în timp ce studenții timișoreni aveau de apărat poziția fruntașă din rîndurile formațiilor din provincie. Numai feroviarii au reușit ceea ce și-au propus, datorită unui joc mai bun, dar mai ales, printr-o concepție nouă care ne obligă la o explicație.

Giuleștenii au, de curînd, un antrenor nou: Grigore Avachian. Acesta a sesizat repede necesitatea de a transforma puțin îmbătrînita echipă într-una tinerită, mai proaspătă. A-i roda la infinit pe tineri la antrenamente și a-i ține pe banca rezervelor în timpul meciurilor, înseamnă a-i condamna la plafonare. Noul antrenor a înțeles că prima sa datorie, indiferent de importanța partidei, este să introducă pe teren pe cei pe care se va bizui în viitorul apropiat: Czell (în evident progres), Ivan și Reisenbüchler (căruia mai multă vivacitate i-ar spori eficacitatea). Ceea ce nu înseamnă că jucătorii de bază (Cr. Popescu, Tursugian și Popovici) nu-și mai au locul în formație. Dimpotrivă, ei trebuie să transmită mai tinerilor lor colegi toată experiența tehnică, tactică și competițională pe care au acumulat-o de-a lungul anilor. Faptul că Popescu și Tursuqian au fost folosiți o singură repriză, reprezintă un omagiu meritat adus noii generații de baschetbaliști, omagiu de care trebuie să fie mîndri, în primul rînd, cei ce predau ștafeta iscusinței, artei de a juca.

Echipa timișoreană este capabilă uneori de lucruri surprinzătoare. Ea joacă degajat în apărare, ceea ce îi aduce prea multe coșuri la pasiv, în schimb, construiește viguros atacurile, obținînd un activ de coșuri neobișnuit de mare. Chiar și ieri, învinși la 20 de puncte diferență, studenții timișoreni au reușit să marcheze destul de mult.

În afara unui echilibru aparent la începutul jocului, Rapid și-a impus repede superioritatea și a terminat învingătoare cu 95—75 (44—30).

Într-un meci fără istoric deosebit și fără probleme, cuplul bucureștean de arbitri, I. Petruț—C. Negulescu, s-au achitat bine de misiunea avută.

Au înscris: Popovici 23, Czell 16, Stănescu 15, Cr. Popescu 10, Predulea 10, Ivan 8, Reisenbüchler 5, Tursugian 4, Olteanu 4 (Rapid), Ionescu 19, Ivanici 16, Calos 15, Pușcașu 12, Spătaru 9, Erdei 4 (Universitatea).

Nicoleta ALDEA

TIME-OUT

Simbătă seara, două derbiuri bucureștene în sala Floreasca. La casă: 477 plătitori. În program, două echipe universitare: dar numai 91 spectatori cu bilete cu preț redus pentru studenți; unde ne sînt colegii, unde sînt camaraderia și aportul moral?

Duminică dimineața, în aceeași sală, doar 56 de spectatori. Meciul nu avea poate darul să stîrnească pasiuni, dar atunci ne întrebăm de ce federația nu a îngăduit echipei Rapid (organizatoarea jocului!) să-și dispute partida în propriul fief, în Giulești, unde oricum erau șanse mai mari de a tenta publicul să vină să-și vadă echipa favorită?

★

Antrenorul **Vasile Popescu**, după o fructuoasă călătorie în S.U.A., a predat, în sfîrșit, edituri de cărți sportive manuscrisul volumului său „Baschetul la el acasă". Nădăjduim să avem multe de învățat din experiențele culese de antrenorul român în Lumea Nouă, pentru a putea pune într-o zi întrebarea: pe cînd baschetul (bun) la noi acasă?

★

În sala Floreasca, nu prea populată, printre edecuri, figuri cunoscute din lumea artelor: actorul **Ovid Teodorescu** („Iubesc sportul acesta, care este într-un fel steaua vieții mele!"), pianistul **Horia Moculescu** („Am jucat baschet și i-am rămas credincios"), regizorul de film **Andrei Blaier** („Pregătesc pentru televiziune un poem pe peliculă despre baschet; dar, oricum, sînt nelipsit de la meciuri. Din păcate, sînt obligat să spun că prefer să nu găsesc bilet la sală, decît să-mi pot alege locul în voie!").

★

De ce nu mai vin la baschet **foștii noștri jucători internaționali?** Chestionați telefonic, într-o anchetă fulger, ne-au răspuns: **Gicu Epuran**: „Nu mai am timp. Am pierdut de mult contactul"; **Aurel Neagu**: „M-am reprofilat. N-o să mă credă nimeni, dar fotbalul îmi dă mai multe satisfacții"; **Nae Bădulescu**: „Lipsesc partidele care să înflăcăreze pe spectatori".

★

Dinamovistul **Radu Diaconescu** execută un dribling senzațional, trece de trei adversari și înscrie. Publicul aplaudă frenetic. Antrenorul său, **Dan Niculescu**, nu e de loc încîntat: „Baschetul e un joc colectiv. Deprinderile individualiste nu slujesc echipa; patru oameni stau și așteaptă să joace și ei mingea?! Puncte de vedere..."

(vib)

N. IONESCU — coșgeterul turului

Amatorilor de statistici le oferim cîteva date interesante furnizate de întrecerile turului campionatului masculin.

● Coșgeterul acestei competiții este pînă în prezent jucătorul **NICOLAE IONESCU** de la Universitatea Timișoara, care în 11 partide a înscris 222 de puncte. Îl urmează în clasament: 2. T. Tarău (I.C.F.) 213 p, 3. E. Jeckeli (Polit. Buc.) 211 p, 4. M. Ruhring (Univ. Cluj) 210 p, 5—6. A. Novacek (Steaua) și E. Vizi (Univ. Cluj) 180 p, 7. F. Calos (Univ. Timiș.) 175 p, 8. G. Hofman (Crișul) 173 p, 9. I. Chivulescu (Polit. Galați) 171 p, 10. C. Ioneci (Polit. Galați) 169 p.

● Iată și jucătorii care au realizat în acest sezon cele mai bune procentaje la aruncările libere: 1. CR. POPESCU (Rapid) 87%, 2. M. Ruhring 86%, 3. I. Chivulescu 82%, 4. D. Nosievici (Steaua) 81%, 5—6. T. Tarău (I.C.F.) și M. Albu (Dinamo) 80%, 7—8. A. Novacek și N. Ionescu 79%, 9. E. Vizi 70%, 10. C. Ioneci 69%.

● Pe echipe, ordinea în clasamentul procentajelor la aruncări libere este: 1. DINAMO BUC. 76%, 2. I.C.F. 75%, 3. Steaua 72%, 4. Universitatea Cluj 69%, 5. Rapid Buc. 68%, 6—7 Politehnica Galați și Crișul Oradea 63%, 8. Politehnica Iași 62%, 9. Farul Constanța 60%, 10. Politehnica Buc. 59%, 11. Universitatea Timiș. 58%, 12. Comerțul Tg. Mureș 55%.

CLASAMENTUL TURULUI

1. Steaua București	11	10	1	878—745	21
2. Dinamo București	10	10	0	841—659	20
3. Politehnica Galați	11	7	4	802—784	18
4. I.C.F.	11	6	5	715—702	17
5. Politehnica București	11	6	5	778—708	17
6. Universitatea Cluj	11	5	6	782—727	16
7. Universitatea Timișoara	11	4	7	799—833	15
8. Politehnica Iași	10	4	6	650—809	14
9. Rapid București	11	3	8	755—778	14
10. Comerțul Tg. Mureș	11	3	8	717—820	14
11. Farul Constanța	10	3	7	596—670	13
12. Crișul Oradea	10	3	7	609—687	13

POST-SCRIPTUM

S-a încheiat turul campionatului național de baschet. Un tur care sperăm să aibă o desfășurare mai agitată decît în anii trecuți, dar care a început timid și doar spre sfîrșit ne-a oferit cîteva meciuri cu adevărat de divizia A. Semnificativă este, în acest sens, afluența publicului. La început, au venit spectatori destul de mulți. Plini de speranțe. Apoi, sălile s-au golit treptat. Motivul — nivelul scăzut al partidelor. În ultimele etape, sălile s-au mai animat. Nu ca acum 10—15 ani. Totuși, a fost ceva. Ecoul cîtorva întîlniri echilibrate, spectaculoase, din etapele precedente, s-a făcut repede auzit. Ce bine ar fi să vedem cît mai des jocuri de calitate, atrăgătoare...

De cine depinde, însă, acest lucru dacă nu chiar de echipe, mai precis de pregătirea lor? Acest tur a scos încă o dată în evidență faptul că majoritatea formațiilor din „A" nu se antrenează suficient înaintea începerii competiției și că, din păcate, perioada de bază a pregătirii lor o constituie (paradoxal) tocmai campionatul. Așa se și explică ascendenta treptată de formă, așa se explică ușoara creștere valorică și spectaculară a jocurilor.

Ce trebuie făcut pentru a-i convinge pe baschetbaliștii echipelor noastre divizionare să se pregătească din timp? Să apelăm la mîndria lor de a se vedea cu adevărat realizați ca jucători, să le amintim de satisfacția pe care au avut-o cînd au jucat bine în fața unei săli pline, entuziaste?

Cine are urechi de auzit, să audă. Doar așa returul va începe dinamic, așa cum s-a încheiat turul.